

OSKAR PLETSCH.

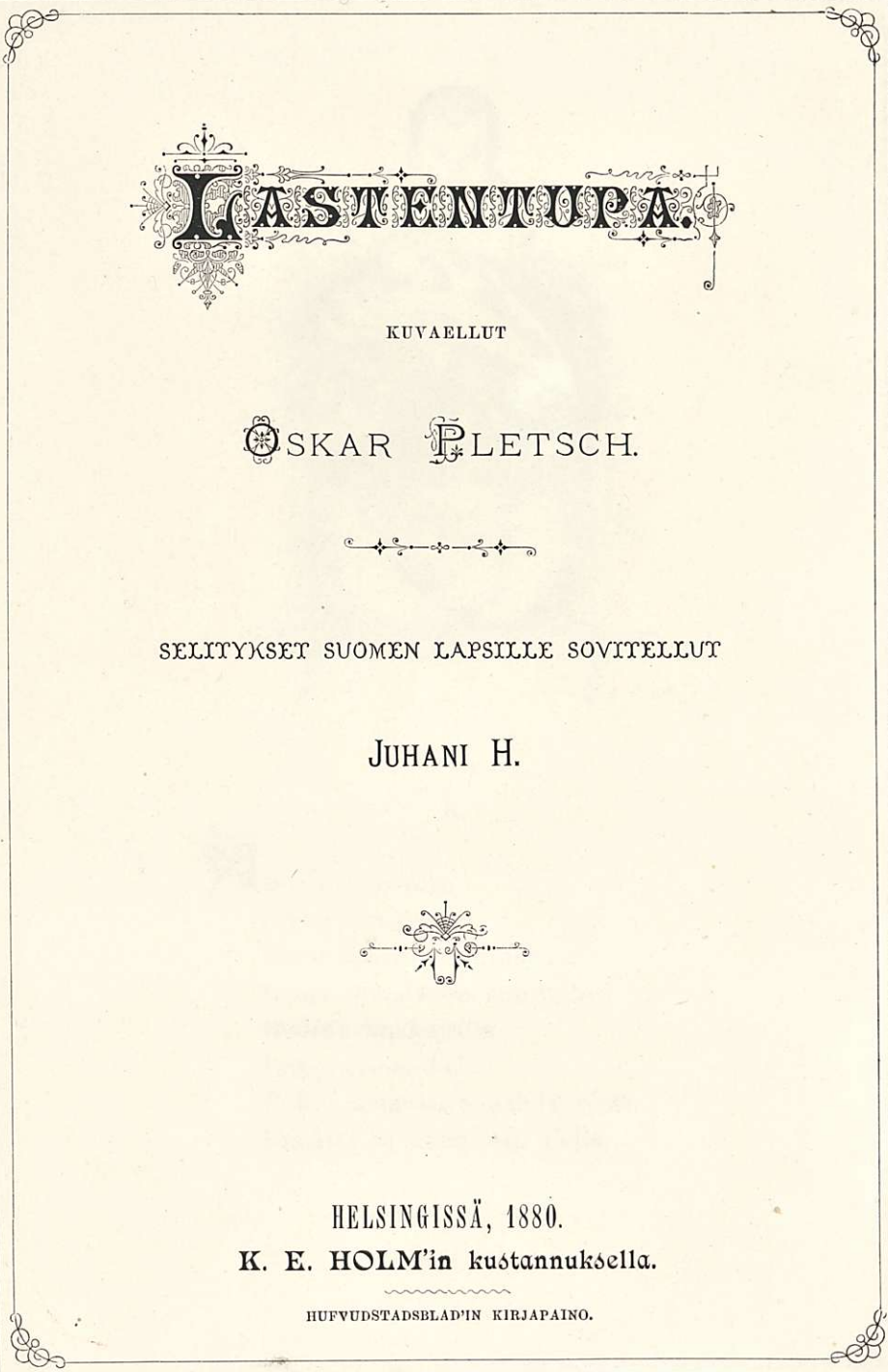
HELSINGISSÄ.
K. E. HOLM'in kustantama.

Hinta: 2 Sng.

HELSINGISSA.

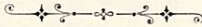
Wohnung 2. etage

LASTENLUKKA.

KUVAELLUT

OSKAR PLETSCH.

SELITYKSET SUOMEN LAPSILLE SOVITELLUT

JUHANI H.

HELSINGISSÄ, 1880.

K. E. HOLM'in kustannuksella.

HUFVUDSTADSBLAD'IN KIRJAPAINO.

LASTENLUOKKA

OPETTAJAT

OPETTAJAIN KOKOUS

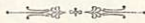
1900

OPETTAJAIN KOKOUS
1900

1.

Nukutkos jo vain
Pikku armahain!
Nuku sinisilmä lintuni,
Luoja siunatkoon sun untasi
Ruusun kukkaisilla
Lukemattomilla!
Piikit pistäväiset nähdä vielä
Ennätät sä kyllä elon tiellä.

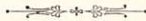

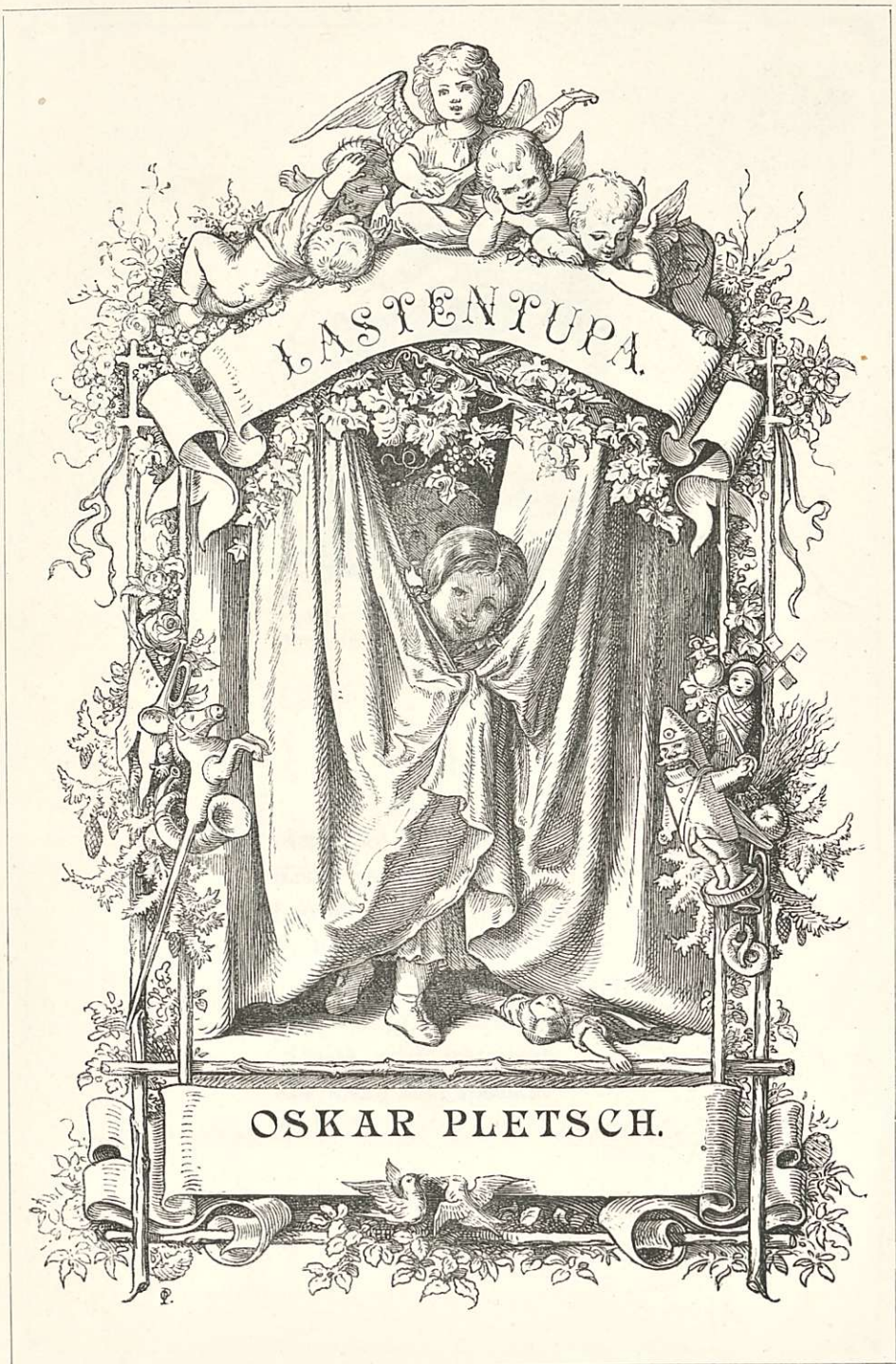

C.H.

2.

Hannu, kas!
Seiso jaloillas!
Tää on ensimmäinen retkesi.
Edespäin, el' ole pelkuri:
Jospa äidin käsi raukeaapi,
Jumala sun aina johdattaapi.

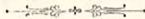
LAST ENTUPA

OSKAR PLETSCH.

3.

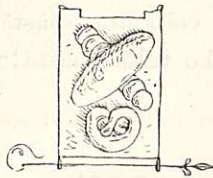
”**V**edetäänkö tukkanuottaa!
Kisko vaan, et kisko suotta!“
Lausuu Antti ylvästellen
Veikollensa pienoisellen.
Vaan kun veikko harjastaapi,
Armoille jo Antin saapi:
„Säästä velikulta, säästä,
Elä kisko tukkapäästä!“

4.

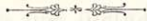
No huomenta, kapusta-kapteeni!
Kuin voi teidän armonne?
Onko aikomus perunasotaan
Vai rinkeli-retkelle?
Kai suotte meillekin kunnian
Tulla retkelle seurahan?

5.

Lapset, kissat, hiljempan!
Iso-äit' on unillaan.
Tukka häll' on harmaja,
Paljo ikää niskoilla,
Siks hän tahtoo levolleen
Mennä aina aikaiseen.
Iso-äit' on unillaan, —
Silloin kohta vaietaan.

6.

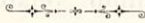
Leikitellen,
Kisaellen,
Silloin tällöin kinastellen,
Kätketellen, pujahtellen
Piiloisalle,
Mikä tuolin, pöydän alle,
Kaikkiin lomiin
Mahdollisiin, mahdottomiin,
Sieltä löytyy etsimällä
Kaikki taaskin hälinällä; —
Lapsuus-aika ihanaisin!
Oi jos takaisin sen saisin!

7.

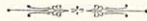
Voi mitä hauskaa mulla nyt on, heijaa!
Kas, kissa, hepo, miekka, paperleija!
On hevoseni pulska, suuri,
Ja miekka puusta, niimpä juuri,
Ja leija pyrkii ylös vaan,
Ja piiskankin ma vielä saan,
Ja — „nau“ — no kissa vai!
Se vaimoni on kai!

8.

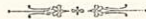
Elä lennä lintusein,
Tule tänne veikoksein!
Täss' on suolaa, pippuria,
Kotona saat sokeria,
Maitoakin juodakses,
Pikku häkin majakses!
Elä lennä lintusein,
Tule minun veikoksein!

9.

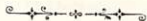
Herra Paisti-Pekka,
Herra herkkusuu!
Taas se laiskan nokka
Pataan kurkottuu!
Pois! ja laita että luku suustas soi,
Muutoin ilman jäät. Voivoi! voivoi!

10.

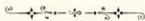
Nyt kello on kolme, ma vieraita saan.
No neiti, kas niin, hyvä päivä nyt vaan!
Ja kuinka se Liisu nyt voipi?
— Ei oikein: sen korvissa soipi.
Se yskä vaan, ei hätää!
— Mut ei se tahdo la'ata.
Se kyll' on ikävätä —
Hän saako edes maata?
Ma luulen, kahvi siihen on lääke auttavin.
— No koetellaanpa sitte, jos tuost' ois apua.
Tää ainetta on samaa, kuin silloin viimeinkin:
Puol' naulaa sikuria, kuus kahvin papua.

11.

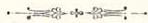
Sievä, soma, herttainen
Ompi Hilja neitinen.
„Isä, äiti, katsokaas,
Valmist' ompi kahvi taas,
Ja jos kaapin auki saisin,
Vehnäistäkin tarjoaisin!“
— Kiitos, kiitos armahin,
Kylliks on jo kahvikin.
Tule tänne vierelleni
Rakas Hilja tyttäreni,
Palkaksesi kiltin työs
Saat sä itse kupin myös.

12.

”**V**oitko pestä astioita?”
Äiti, kyllä voin!
„Pyyhiehän nyt ensin noita, —
Pidä vati noin!
Vaan jos säret sen,
Pikku peipponen,
Höyheniäs en
Ehkä silloin säästä,
Otan tukkapäästä —“
En ma säre, en!

13.

Sa koko maailmassa
Olet ainoa aartehein!
Jos murheen mulle toisit,
Ma surisin kuollaksein.

14.

Tääll' on kuin Herran huoneessa,
Niin tyyni, rauhaisa.
Jo ilta joutuu, ulkona
Myös koht' on hiljaista.

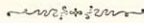
Viel' ylös vienot sävelet
Kohoovi pääskysen,
Ja hartaat kiitostuntehet
Rinnoista tuhanten.

15.

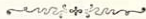
Kun leivo yöllä lauleli,
Se kevät-kullan vietteli
Taas tänne Pohjolaamme.
Ken viihtyis enää ulkona,
Kun kevät-ilmass' ulkona
Nyt juoksennella saamme!

16.

Kas tuoss' on maister' Myyryinen!
Voi kuink' on niskas kyyryinen,
Kun suuri oppi painaa!
Hyv' ei oo liika milloinkaan,
Jos leikitään tai luetaan,
On kohtuus paras aina!

17.

Nominativus: Isä kylässä.
Genitivus: Me kotona.
Dativus: Kirjoinemme.
Accusativus: Pitkällemme!
Vokativus: Silmät kiin'.
Ablativus: Nukuksiin. — —
Niinpä käypi useimmin
Lukeminen laiskurin.

19.

Korp, korp, korppiparka,
Elä huoli olla arka!
Miks et käytä saappahia,
Ropakoissa kuljeksija?
Verassa noin herrastellen
Kehtaat käydä kerjäellen!

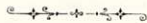

20.

Ei silkit, herkut kyllä
Sull' ole tarjona,
Vaan liina-mekko yllä,
Voileipä ruokana.

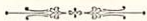
Mut silmäs kyllä loistaa
Ja poskes punoittaa,
Kun onnea vaan moista
Meill' Luoja lahjoittaa!

21.

Pääsky-äiti pieni lentelee,
Lapsillensa ruokaa kantelee,
Pojat piipittävät pesässään
Nälkäisinä alla räystähän.
„Laps“, hän sanoo, „tuoss’ on sulle muru,
Tuossa, armas, sulle myöskin muru,
Mutta nuorin, sulle jää vaan puoli“ —
Noin on lapsist’ äidill’ hellä huoli.

22.

Hei, hevot hilpeät!

Hei, varsat vikkelät!

Ylämäet,

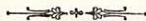
Alamäet

Nelisellä juostaan!

Piiska, läiskis!

Kaaduit, — äiskis!

Elä huoli tuosta!

23.

Ei, ei, en voi!”

Mutta sun täytyy!

„Mut min’ en voi!”

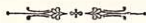
Mutta sun täytyy!

Ja mitäs sanois tohtori?

Hän suuttuis sulle ijäksi.

Ja isä pahastua vois, —

No ota, Heikki, ota pois!

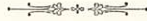

24.

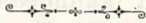
n pikku rinta riutunut,
On liljankukka katkennut
Ja päässyt levollen.
Hän sylistämme riensi varhain
Luo enkelten ja kukkatarhain,
Sylihin Jesuksen.

25.

Suo Jumalani armias
Mun olla hurskas lapsesi,
Ja jos en täällä lapsenas
Vois olla, laske luoksesi
Sun taivaas ihanuutehen
Luo autuaiden enkelten!

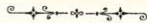

26.

Nyt ompi veikko poissa,
Hän muutti taivaasen,
Siell' ilon asunnoissa
Nyt on se pienoinen.

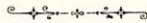
Kun tähdet vilkkuin loistaa,
Hän meitä muistelee
Ja taivaan ikkunoista
Meit' usein katselee.

27.

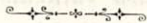
Kehräele kerttuseni
Lanka liljan-valkeainen,
Lanka hieno ja sileä.
Kehrää valkovuokkosetkin
Nurmikoilla nukkapäiset
Kaiket yöt kuun valossa;
Sitte kukkansa kutovat,
Kukkakehrät kaunokaiset,
Vaattehensa valkeaiset.
Ole tyttöni sinäkin
Valkoinen kuin valkovuokko,
Aina siisti ja siveä!

28.

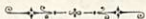
Surr, heti rukillein,
Saatuani hiuksein
Palmikkoon, ...
Valmis oon!
Surr, nyt mä rukillein; —
— „Huoment’, armas tyttärein!“

29.

Voi pikku porsasta,
Mik' olet katsella!
Sä etkö suutas löytänyt,
Kun noin sit' olet kierrellyt?
Ja mokomalla naamalla
Viel' ai'ot mua suudella?

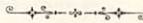

30.

Tuo Elli laulelee
 Kuin Iida Basilier!
 On äänens' suloinen,
 Kuin satakielisen!
 Ja lauluns' ihanat
 Lie leivon antamat! —
 Tuo Elli jo laulelee
 Kuin pikku Basilier!

31.

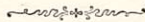
Poiss' on storkit, poissa kesä,
 Lunta täynnä storkin pesä,
 „Onhan tuolla storkki!“ — niin kenties
 Huudat — vaan se onkin nokimies!
 Häll' on itsellensä lämmin lies,
 Siks hän katsoo, onko muilla myös.
 Vilho vastata nyt saa,
 Kumpi oisi parempaa:
 Olla storkki, vaiko nokimies?

32.

Pihalla on soittaja
Ulkomaalta kaukoa!
Ukko vetää säveltänsä,
Varvas hiiluu kengästänsä,
Lapset tuossa kuuntelee,
Ukko soittaa, värisee.
Vaan nyt pistää päähän heille:
„Tule sisään tänne meille!
Tule syömään kerallamme
Lämpimässä kodissamme;
Siellä sitte soitetaan,
Tanssitaan ja jutellaan!“

33.

Kun päivä kolkkoon talvis-yöhön hukkuu
 Ja ihmissielut sikeästi nukkuu,
 Äkisti sulosävel kaikuu! —
 Se joululaulu on, mi kuusistossa raikuu.
 Siell' enkelit nyt puita koristaa
 Ja kultatähtösiä ripustaa
 Kaikk' oksat täyteen, että valoisaksi
 Käy koko maa, — niin ihmeen ihanaksi!
 Ja sitte kartanosta kartanoon
 He hiipivät ja lasten kammioon, —
 Ja kaikkein herätessä unestaan
 On joulu armas tullut maailmaan!

34.

Mi kirkkaus on tuolla, oi!
El' äiti armas vaikeroi!
Kas äiti, katsos äitini,
Tuo Kristuslaps on kaiketi?
Hän tulee joulukynttilöin!
El' itke enää äitisein!

35.

Oi äidin onni suuri!
Kuin kukkavarsi juuri
Tuoreine nuppuineen
Hän tuoss' on lapsineen.

Oi aika suloisin!
Kun hellin tuntihin
Saa heitä armastella
Ja heille sukerrella.

Mut ken heist' armahin
Ja hälle rakkahin?
Sit' enkelitkään taivaan
Ei tietäis tarkoin aivan.

